

Bijlage 1 Getuigenis Cees van Beek Voorzitter

De initiatiefnemer van de Stichting is Cees van Beek, geboren in Rotterdam in 1951. Cees is opgegroeid in een christelijk gezin waarin Hij leerde God te dienen^{xxxvi}.

Al heel jong denkt hij over de dood na en de eeuwigheid en heeft daar grote angst voor^{xxxvii}. Diepe indruk maakt het op hem als ouderen getuigen van Jezus Christus en daarover met elkaar spreken. Zij hebben iets wat hij niet heeft en dat maakt hem van binnen verlangend naar vergeving van al die verkeerde dingen die de Bijbel zonden noemt.

De zoektocht verdiept zich toen hij op 21 jarige leeftijd diep vanbinnen wordt aangeraakt door Gods Geest^{xxxviii}. Deze laat hem zien dat hij zo niet verder kan leven zonder een levende relatie met God. Cees zoekt het de eerste jaren daarna in een fatsoenlijk leven en het volgen van tradities, wetten en regels. Soms lijkt dat te helpen totdat de Heilige Geest hem in 2000 in zijn geweten vertelt dat de werken van de wet, dus het doen van goede dingen, zelfs vijandschap is tegen God^{xxxix}.

Zo komt hij erachter dat het echt een verloren zaak is als hij zo door blijft leven. God had hem laten zien dat er uit al dat geploeter, dat werken en dat opbouwen van eigen gerechtigheden, geen enkele gerechtigheid voor God te vinden was^{xl}. Hij werd ook gewezen op de test uit Jesaja dat de goddeloze geen vrede heeft, ook de godsdienstige goddeloze niet! En tegelijkertijd toch zo verlangen naar innerlijke vrede en rust.

Die rust en vrede kwam pas na 35 jaar zoeken en worstelen. Op een vakantiepark in Frankrijk kreeg hij in 2007 een gesprek met een dominee. Het eerste wat Cees zei was: *“Ik zoek Jezus... maar ik kan Hem niet vinden!”* Na een gesprek baden zij en hij ontving, eindelijk de genade en werd door het geloof, zalig^{xli}! Vanaf dat moment gaat zijn leven op zijn kop en verandert hij van binnen uit. Hij doorloopt een 2 jarige parttime Bijbelschool, ontvangt de doop in de Heilige Geest en laat zich door onderdompeling dopen in water.

God riep Cees als evangelist met de woorden: *“In de grijze ouderdom zullen zij nog fris en groen zijn om te verkondigen dat de Heere recht is, Hij is mij Rotssteen en in Hem is geen onrecht^{xlii}!”* In 2013 bevestigde de Heere dat door tot hem te spreken met: *“Niet u hebt Mij uitverkoren maar Ik heb u uitverkoren en heb u ertoe bestemd dat u zou heengaan en vrucht dragen en dat uw vrucht zou blijven opdat wat u ook maar van de Vader vraagt in Mijn Naam, Hij u dat geeft^{xliii}”*.

In de jaren 2007 tot 2014 bereidde God Cees voor op zijn roeping na zijn pensionering. Intussen deed hij mee aan evangeliseren, het bieden van hulp aan mensen die op een of andere manier vastzaten in hun leven, of ergens meer worstelden. Vanaf 2015 is hij te vinden op straten, pleinen en in samenkomsten. Om van Jezus en het Evangelie van Zijn Koninkrijk te getuigen, om jongeren en ouderen naar Jezus te leiden en met hen te bidden voor genezing, innerlijk herstel en voor soms gruwelijke omstandigheden in hun leven.

Bijlage 2 Getuigenis Sipke Faber Penningmeester

Ik ben opgegroeid in een groot gezin. Mijn ouders waren gereformeerd en waren ook wel getuigende mensen echter alles ging vanuit het plichtsbef. Wij leefden wel uit de genade die voor iedereen is. Zelf was ik bij het opgroeien overal actief in. Er werd bij ons thuis gezegd: “Wij zeggen nergens nee tegen!”. Het “doen” was zeer belangrijk in ons gezin. Dus werd ik voorzitter bij de jeugdvereniging met daarbij behorende taken. Tegelijkertijd ging ik, als vrijgezelle jongen, op in de wereld van drank en snelle auto's en vrouwen.

Ik zondigde maar daar ging ik mee naar God en die werden dan vergeven. Gaandeweg mijn leven wist ik dat dit niet goed was. Ik begon mensen te herkennen die echt veranderd waren van binnen, die wedergeboren waren. In 2007 kreeg ik een gesprek, via de telefoon, met mijn broer in Nieuw Zeeland. Ik vertelde hem geen innerlijke vrede en

rust te hebben en dat dat mij frustreerde. Ik zocht maar ik vond niet. Toen vroeg hij mij of ik de teugels van mijn leven aan Jezus had gegeven. Dit had ik nog niet gedaan want zomaar de leiding van mijn leven in Zijn handen leggen... Echter 14 dagen later heb ik het gedaan.

Ik kreeg diepe innerlijke rust, ik ontving de wedergeboorte. Ik ervaarde echter nog niet zoveel geestelijke kracht in mijn leven. Gaandeweg kreeg ik meer besef van de Persoon en de werken van de Heilige Geest in mijn leven. Ik bezocht daarvoor conferenties omdat mijn eigen gemeente mij er geen onderwijs over gaf. Tijdens een conferentie van “bidden en vasten” met Herman Boon kreeg ik de doop in de Heilige Geest. Toen wist ik dat het Evangelie van Jezus Christus uitgedragen moest worden. Ik ben dat gaan doen en in 2018 heb ik mijn bedrijf verkocht om fulltime in dienst van Koning Jezus uit te gaan op de wegen en “in de heggen^{xliv}”. Ik merk dat de Heilige Geest mij meer en meer gebruikt en hier is nog geen eind aan. Halleluja! Een leven met Jezus is pas echt leven! Laat ik één voorbeeld geven.

Ik controleerde, toen ik nog boer was, de pootardappelen. Terwijl ik dat deed, reed er een kieper (laadbak) met plantuien langs. Ineens was er een zachte stem die mij zei dat ik die kieper moest volgen. Ik deed het niet. Tot ik koffie ging drinken en met mijn landauto naar de dam bij de weg reed en er weer een kieper langskwam. Opnieuw kreeg ik die sterke drang om die kieper te volgen. Nu besloot ik te luisteren. Ik kwam aan bij een boer op het land en maakte gewoon maar even een praatje. Op enig moment zei ik tegen mijzelf: “*Wat moet jij hier ook?!*” en ik wilde weer weg gaan. Toen stopte er aan de andere kant van de sloot een auto. De vader van de eigenaar van het land zat erin. Ik sprong over de sloot en kreeg een gesprek met hem. Hij had terminaal kanker en al snel ging het gesprek over geloof. Hij deed er niet meer aan, vroeger wel. Ik kon aan hem de boodschap van liefde en genade van Jezus verkondigen. Vier dagen later is hij overleden. Het is duidelijk dat de Heere mij naar die plek wilde hebben. ‘k Weet niet of hij zijn hart nog aan Jezus heeft gegeven maar de blijde boodschap is gebracht! En... Gods woord keert nooit leeg terug, toch?!

Bijlage 3 Getuigenis Henk Ten Brinke Secretaris

Ik ben geboren in 1948 in IJsselmuiden en getrouwd met Cobie Limburg. Wij kregen 4 kinderen, 3 jongens en 1 meisje en hebben nu 8 kleinkinderen in de leeftijd van 2 tot 22 jaar. Tot mijn 38e ben ik werkzaam geweest als monteur in de landbouwmechanisatie. Daarna tot mijn pensioen, als leerkracht metaaltechniek, bij het VMBO.

Tot mijn 55e aangesloten geweest bij de Gereformeerde Gemeente waar ik van kinds af aan ben grootgebracht. Ondanks dat ik zo netjes mogelijk leefde, ging ik ontdekken dat er meer in de Bijbel stond dan wat ons altijd voorgehouden werd. We bezochten Bijbelkringen, gezinskampen, conferenties e.d. wat veel innerlijke conflicten teweeg bracht. Ik leefde, met veel Bijbelkennis, toch los van God. Ik was meer gefocust op wat het leven mij had te bieden, dan gehoorzaam te zijn aan Zijn Woord.

Maar daar wist de Here wel raad mee. We kregen onze kinderen met veel moeite en die waren in hun jonge jaren veel ziek, wat vaak zware tijden in ons gezin opleverde. Toen ik hoorde dat ons 4e kind zich aandiende, was het met mijn overzicht op het leven compleet gedaan. Eigenlijk zag ik het niet meer zitten. Dit werd de aanzet tot capitulatie, tot overgave. Ik ben daarna met alles naar de Here toe gevlucht waardoor ik rust en vrede ging ervaren. Dit kind is voorspoedig geboren en heeft geen noemenswaardige kinderziektes gehad.

Dit gaf blijdschap en verwondering en een verlangen om te groeien in de relatie met Jezus. De eerste keer dat ik aan het avondmaal ging, zal ik nooit meer vergeten. Met een bevend hart en met gedachten van 'kom ik om dan kom ik om' nam ik deel aan het avondmaal, verwachtend dat er heel wat zou gebeuren. Maar ik kwam van een 'koude kermis thuis'. Niets beleeft en niets te vertellen. Mijn gedachten waren dat ik iets heel fouts had gedaan. Ik had me vast een oordeel gegeten en gedronken.

In mijn hopeloosheid trok ik maar weer eens een "oudvader boekje" van de plank om te lezen hoe het had gemoeten. Na een paar bladzijden stond het antwoord wat ik moest lezen. Psalm 32 : 8. *"Ik zal u onderwijzen in de weg die je moet gaan, Ik zal raad geven en Mijn oog zal op je zijn"*. Vanaf dat moment kon ik met mijn God over muren springen. Ik ervaarde een enorme blijdschap. Ik hoefde maar in de lucht te kijken, gefocust op mijn God en ik smolt van blijdschap. Daarna nooit meer het avondmaal overgeslagen op één keer na. Wat een verdriet heb ik daar van gehad.

Na 55 jaar gingen mijn vrouw en ik naar een evangelische gemeente waar mijn vrouw en ik zijn gedoopt. Recent zijn wij met nog 10 anderen een huisgemeente gestart, in afwachting van wat de Here nog meer op ons pad brengt. Veel aan- en afgeleerd, maar het is en blijft net als bij Paulus *"Jezus Christus en die gekruisigd^{xlv}"*. De Here zegent ons en we zijn veel mensen tot zegen die de Here op ons pad brengt. God is goed. Amen!